

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/54156 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, van 8 juni 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 9 oktober 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 8 juni 2007, verzonden op 11 juni 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 26 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 9 juli 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J. van de Kolk, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

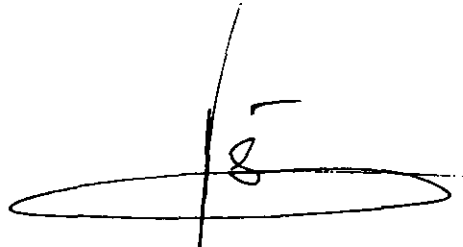
w.g. Van de Kolk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 17 augustus 2007

347-550.

Verzonden: 17 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

PROD. 1

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Zutphen

Sector Bestuursrecht
Enkelvoudige kamer

Reg.nr.: AWB 06/54156

Uitspraak in het geding tussen:

geboren op
van Colombiaanse nationaliteit,
eiser,
gemachtigde: mr. W.J. C. Schalken, advocaat te Zutphen,

en

de **Staatssecretaris van Justitie**
(voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie)
verweerder,
gemachtigde: mr. S. Raterink, werkzaam bij de IND.

1. Procesverloop

Bij besluit van 13 maart 2006 heeft verweerder afwijzend beslist op de aanvraag van eiser om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

Bij brief van 10 april 2006 heeft eiser tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank.

Bij brief van 19 juni 2006 heeft verweerder het besluit van 13 maart 2006 ingetrokken, waarna eiser ook zijn beroep van 10 april 2006 heeft ingetrokken.

Bij besluit van 28 augustus 2006 heeft verweerder opnieuw afwijzend beslist op voormelde aanvraag.

Bij brief van 4 september 2006 heeft verweerder het besluit van 28 augustus 2006 ingetrokken.

Bij besluit van 9 oktober 2006 heeft verweerder opnieuw afwijzend beslist op voormelde aanvraag.

Bij brief van 3 november 2006 heeft eiser tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank.

Het beroep is behandeld ter zitting van 11 mei 2007, waar eiser en zijn gemachtigde, alsmede de gemachtigde van verweerder zijn verschenen.

2. Motivering

2.1 Op grond van artikel 29 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) kan, voor zover van belang, een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd worden verleend aan de vreemdeling:

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen;
- c. van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst;
- d. voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van Onze Minister van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar.

Onder verdragsvluchteling wordt, voor zover van belang, verstaan: elke persoon die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen.

2.2 Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

2.3 Eiser heeft aan zijn asielaanvraag – kort samengevat – het volgende ten grondslag gelegd. Eiser heeft van 2 april 2005 tot met 15 april 2005 gewerkt op een boerderij in Colombia. Tijdens het vervoer van levensmiddelen is eiser op weg naar de boerderij aangehouden door drie personen, onbekenden van eiser, van wie er twee gewapend waren. Deze mannen deelden eiser mee dat hij niet meer op de boerderij mocht werken en dat zij hem niet meer wilden zien. Nadien heeft eiser niet meer op de boerderij gewerkt. Eiser kreeg thuis een dreigtelefoontje van onbekenden, waarbij eiser te verstaan werd gegeven dat hij moest vertrekken. Op 1 mei 2005 heeft eiser hiervan aangifte gedaan bij de autoriteiten. Eiser heeft ongeveer drie maanden ondergedoken gezeten bij zijn broer. In die tijd werd de vrouw van eiser eenmaal gebeld door onbekenden, die haar vroegen of eiser al was vertrokken. Verder heeft eiser van zijn vrouw vernomen dat in die periode onbekenden bij zijn woning zijn geweest en één keer heel hard aan de deur hebben geklopt. Toen eisers vrouw naar buiten ging, zag ze niemand. Door het incident met de gewapende mannen heeft eiser psychische klachten gekregen, waarvoor hij een gesprek heeft gehad met een psychologe. Op 8 augustus 2005 heeft eiser Colombia, met achterlating van zijn echtgenote en hun kinderen, verlaten.

2.4 Voor zover eiser stelt dat hij verdragsvluchteling is, moet voorop worden gesteld dat de situatie in Colombia niet zodanig is, dat asielzoekers uit dat land zonder meer als verdragsvluchteling behoren te worden aangemerkt. Eiser zal aannemelijk moeten maken dat met betrekking tot hem persoonlijk feiten en omstandigheden bestaan die zijn vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin kunnen rechtvaardigen.

2.5 Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich op goede gronden op het standpunt gesteld dat eiser zodanige feiten en omstandigheden niet aannemelijk heeft gemaakt. Daartoe overweegt de rechtbank allereerst dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat eiser in zijn land van herkomst geen problemen heeft ondervonden vanwege zijn afkomst of religieuze overtuiging, dat eiser geen lid of sympathisant is geweest van een politieke partij en nimmer activiteiten heeft verricht die tegen de autoriteiten waren gericht of die verboden zijn. Verder is eiser nimmer gearresteerd en valt uit zijn verklaringen niet af te leiden dat hij voorafgaande aan april 2005 persoonlijke problemen heeft ondervonden, zodat in zoverre geen reden bestaat om eiser als vluchteling aan te merken.

Met betrekking tot de dreigementen is de rechtbank van oordeel dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat deze verband houden met één van de in het vluchtelingenverdrag vermelde gronden. Zo weet eiser niet waarom hij werd bedreigd en tot welke groepering de betreffende personen behoorden. De enkele verklaring van eiser dat zelfs het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van 19 januari 2006 (kenmerk: DPV/AM-895009) geen duidelijkheid kan geven over verhoudingen tussen het leger, de boerenmilities en paramilitairen, is onvoldoende voor een ander oordeel.

2.6 Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich eveneens terecht op het standpunt gesteld dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. In dit verband heeft verweerder eiser kunnen tegenwerpen dat uit de verklaringen van eiser niet valt af te leiden dat hij een groot risico liep door zijn bedreigers fysiek te worden aangepakt, nu hij zijn echtgenote en kinderen heeft achtergelaten op de plaats waar hij telefonisch was bedreigd, zijn echtgenote en kinderen niets is overkomen, en zijn bedreigers de echtgenote en kinderen van eiser maar hadden te volgen bij hun bezoeken aan eiser om achter het schuiladres van eiser te komen. Eiser is op het schuiladres bij zijn broer echter niet persoonlijk door zijn bedreigers benaderd.

2.7 Verweerder heeft derhalve terecht overwogen dat eiser niet in aanmerking komt voor verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op de voet van artikel 29, eerste lid, onder a dan wel b, van de Vw 2000. Gelet hierop kan in het midden blijven of verweerder eiser heeft kunnen tegenwerpen dat niet aannemelijk is gemaakt dat eiser geen bescherming van de Colombiaanse autoriteiten had kunnen krijgen.

2.8 Voor zover eiser stelt dat van hem op grond van klemmende redenen van humanitaire aard in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar Colombia, overweegt de rechtbank als volgt. Uit de verklaringen van eiser blijkt niet dat zijn vertrek uit het land van herkomst verband houdt met traumatische ervaringen, zoals omschreven in het traumatabeleid (destijds C1/4.4.2.2. van de Vreemdelingencirculaire 2000). Eiser heeft voorts geen bijzondere individuele omstandigheden aangevoerd, die voor verweerder aanleiding hadden behoren te zijn eiser een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, onder c, van de Vw 2000 te verlenen.

2.9 In beroep is onder verwijzing naar de zienswijze betoogd dat ten aanzien van Colombia een categoriaal beschermingsbeleid dient te worden gevoerd. Onder verwijzing naar een uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 27 oktober 2006, zaak nr. 200602111/1; JV 2006/453, verwerpt de rechtbank dat betoog. Eiser heeft niets aangevoerd op grond waarvan tot een ander oordeel dan in die zaak zou moeten worden gekomen. Verweerder heeft dus terecht niet in aanmerking gebracht voor een verblijfsvergunning zoals bedoeld in artikel 29, eerst lid, aanhef en onder d van de Vw 2000.

2.10 Het voorgaande leidt tot de conclusie dat verweerders standpunt dat geen rechtsgrond bestaat voor verlening van een verblijfsgunning asiel voor bepaalde tijd aan eiser, in rechte kan standhouden. Het beroep is derhalve ongegrond. Er is geen aanleiding voor een veroordeling in proceskosten.

3. Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. E.H.T. Rademaker en in het openbaar uitgesproken op 8 juni 2007 in tegenwoordigheid van mr. J. Buitenhuis als griffier.

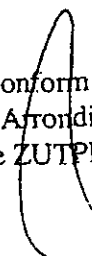
Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen vier weken na de dag van verzending hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC Den Haag.

Afschrift verzonden op:

11 JUNI 2007

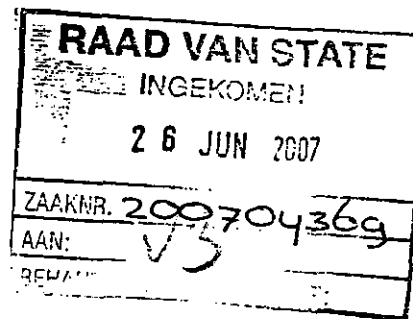
Voor fotocopie conform het oorspronkelijke
De Griffier van de Arrondissements - Rechtbank
te ZUTPHEN

Aan de voorzitter van de Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-Gravenhage

APPÈLSCHRIFT

Betreft:
Voornamen:
Geb:
Nationaliteit: Colombiaanse.
IND: 0508,14.0001.
CRV.nr:
Proc.nr: 06/54156
Adres: AZC Raalte, Mariënheim.

Gemachtigde: W.J.C. Schalken
Adres: Jan Vermeerstraat nr 48
7204 CN te Zutphen
Tel: 0575 - 511 032
Fax: 0575 - 519 560

Omschrijving bestreden uitspraak:
Proc.nr: 06/54156
Rechtbank: Zutphen
Uitspraak Rb: 8 juni 2007
Verzending uitspr.: 11 juni 2007
Omschrijv. uitspr.: Beroep ongegrond verklaard

Geeft eerbiedig te kennen:

1. hierna te noemen appellant, die in deze zaak woonplaats kiest ten kantore van de advocaat en procureur mr W.J.C. Schalken, Jan Vermeerstraat nr 48 te Zutphen, die met het recht van vervanging bij deze expliciet verklaart dat hij door eiser, in casu tevens appellant, bepaaldelijk is gevolmachtigd tot het instellen van dit hoger beroep.

2. Appellant wenst tegen de uitspraak van de Rechtbank te Zutphen dd 8 juni 2007¹ in appèl te komen.
De grieven tegen deze uitspraak luiden als volgt:

3. ->

¹. Uitspraak 8 juni 2007 van de Rechtbank Zutphen, productie 1.

1 van 2. IND: 0508.14.0001, Appel tegen uitspr.
Proc.nr: 06 / 54156, Rechtbank Zutphen.

3. Door appellant is ter zitting bij de rechtbank aangegeven dat er in het land van herkomst, Colombia, geen bescherming van autoriteiten mogelijk is².

3.1. Appellant heeft zich daarbij beroepen op een interim measure van het Hof die pas op 16 januari 2007 is gepubliceerd, zijnde één dag voor de mondelinge behandeling van de zaak door de Rechtbank te Zutphen³.

3.2. Ten onrechte heeft de Rechtbank aan dit gegeven geen aandacht besteed. De uitspraak van de Rechtbank is daarmee in strijd met art. 8:69 Awb tot stand gekomen.

4. Op grond van het voorgaande stelt appellant dat de uitspraak van de Rechtbank onzorgvuldig is, onvoldoende gemotiveerd is, derhalve in strijd met het recht is waardoor deze niet in stand kan blijven.

Redenen waarom:

Appellant zich tot uw Afdeling wendt met het eerbiedig verzoek de bestreden uitspraak te vernietigen en te bepalen dat:

Primair zelf doende:

Het beroep alsnog gegrond te verklaren en het besluit van de Minister van Vreemdelingenzaken en Integratie d.d. 9 oktober 2006 te vernietigen.

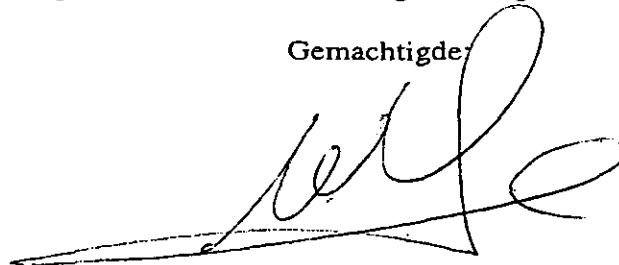
Subsidiair:

de Rechtbank binnen een door u te bepalen termijn en met inachtneming van hetgeen in uw uitspraak zal worden overwogen een nieuwe beslissing op het beroep zal dienen te nemen.

De Staat der Nederlanden te veroordelen in de door appellant te maken proceskosten, daaronder begrepen het salaris van de gemachtigde.

Zutphen, 25 06 2007.

Gemachtigde

². Zie pleitnotitie bijgaand, productie 2.

³. Zie productie 3

2 van 2.